

گزینه ۱

۱

برای (ضمیر) "أنتِ" که دوم شخص مفرد مؤنث است فعل مضارع به صورت "تَذْهَبِينَ" درست است.

گزینه ۳

۲

گزینه ۱: رئیس آهوها کلامشان را قطع کرد.
گزینه ۲: گفتند، چه کسی این را با خدایانمان انجام داد؟
گزینه ۴: شما دیروز احساس ناراحتی کردید.

گزینه ۲

۳

"أتى" به معنای "آمد" با فعل "جاء" به معنای "آمد"، هر دو مترادف هستند، نه متضاد. (أتى = جاء)

گزینه ۱

۴

فعل‌ها در این گزینه عبارت‌اند از: "تَكْذِبِينَ: مفرد مؤنث مخاطب"، "يَصْدُقُ: مفرد مذکر غایب"

گزینه ۴

۵

فعل جمله صورت سؤال در زمان ماضی و صیغه دوم شخص مثنی است، لذا فعل مضارع آن نیز باید در همین صیغه به کار رود.

گزینه ۴

۶

"يَبْحَثُ عن الحلّ": به دنبال راه‌حل می‌گردد. / "الفرس": اسب / "الصغير": کوچک / "ل": برای / "حمل": بردن / "هذه": این / "الحقیبة": کیف، ساک، چمدان

گزینه ۲

۷

فعل‌ها در این جملات عبارت‌اند از: "تحرسین: مفرد مؤنث مخاطب"، "تحرس: مفرد مؤنث غایب"

گزینه ۱

۸

ترجمه عبارت: "مادربزرگم از من کمک نخواست و پدربزرگم کمک می‌خواهد."
(ما طلبت: ماضی منفی / یطلب: مضارع مثبت)

گزینه ۴

۹

سایر گزینه‌ها همگی نام اعضای بدن هستند؛ "دست، چشم و صورت"، ولی "أُسرة" به معنی "خانواده" با آن‌ها متفاوت است.

گزینه ۲

۱۰

تَسْمَعِينَ ← تَسْمَعُ (زیرا جمله بر سوم شخص مفرد مؤنث دلالت دارد)
ترجمه عبارت: "مادر اسب سخن پسرش را با دقت می‌شنود."

گزینه ۴

۱۱

توضیح: (أَنْتَ: تو) ضمیر مخاطب دوم شخص مفرد مذکر است که فعل مناسبش (تَعْرِفُ: می‌دانی) است که مضارع دوم شخص مفرد مذکر است.
(أَخْت: خواهر) مفرد مؤنث غائب (سوم شخص مفرد مؤنث) است که با فعل مضارع (تَعْرِفُ: می‌داند) که سوم شخص مفرد مؤنث است هم‌ساخت است.

گزینه ۳

۱۲

"الكلام كالدواء، قليله ينفع و كثيره قاتل". سخن مانند دارو است، کم آن سود می‌رساند و زیاد آن کُشنده است. موضوع جمله گزینه "۳" نیز کم سخن گفتن و سکوت است. ترجمه آن: "سکوت طلا و سخن نقره است."

گزینه ۳

۱۳

"نَفَعُ" در گزینه "۱": متکلم مع‌الغیر و "يَغْرِقُ" در گزینه "۲" مفرد مذکر غایب و "رَجَعَتِ" در گزینه "۴" مفرد مؤنث مخاطب است.

گزینه ۱

۱۴

فعل "تَصَدَّقَ" به مناسب اینکه راجع به "بنتی = دخترم" توضیح می‌دهد در صیغه سوم شخص مفرد مؤنث است.
تشریح گزینه‌های دیگر:
در گزینه "۲" فعل (تَصَنَعَ) برای صیغه دوم شخص مفرد مذکر و در گزینه "۳" فعل (تَعَمَّلِينَ) برای صیغه دوم شخص مفرد مؤنث و در گزینه "۴" فعل‌های (يُخْدَم) و (يُشْكِر) برای صیغه سوم شخص مفرد مذکر به کار رفته‌اند.

گزینه ۱

۱۵

ترجمه عبارت: "هیچ خیری در سخنی نیست مگر همراه با عمل (باشد)".
مفهوم: سخن می‌تواند موقعی تأثیرگذار باشد که گوینده، خود به آن عمل کند.

گزینه ۲

۱۶

باتوجه به ترجمه عبارت "سلامة العيش في المداراة: سلامت زندگی در مدارا کردن است." می‌فهمیم که موضوع این گزینه "مدارا کردن" است.

"أخو مریم" بر سوم شخص مفرد مذکر دلالت دارد، پس فعل "يَقُولُ" برای آن مناسب است و در جای خالی دوم باتوجهبه ضمیر "ی" در "إلهی" و معنای جمله، به فعل اول شخص مفرد، یعنی "أَفْعَلُ" نیاز داریم. ترجمه عبارت: "برادر مریم با خودش می‌گوید: ای خدای من چه کار کنم؟"

پاسخ صحیح برای سؤال‌های سایر گزینه‌ها:

گزینه "۲": هذا سروالٌ.

گزینه "۳": أنا إيرانيَّةٌ.

گزینه "۴": "سبعة" (هفت)

"أُمُّ الْفَرَسِ" مفرد مؤنث و "الْفَرَسِ" مفرد مذکر است و باتوجهبه جمله، فعل‌ها باید در صیغه غایب بیابند.

فعل "تُشَاهِدُ" مضارع و فعل "جَاؤُوا" ماضی است.